Happy end cu Duo Croitoru

(Grigore Constantinescu – 3 septembrie 2012)

Concertul cu care s-a încheiat această primă ediție a festivalului Magic Summer a părăsit oarecum protocolul concluziei menite a propune publicului semnalele unei despărțiri. Programul ne invita la un recital ce și-ar fi găsit oriunde locul, între celelalte momente ale repertoriului definit de preocupările organizatorilor, ideea principală urmărită de Lanto communication fiind consecvent respectată prin interesul repertorial, valoarea interpretativă și performanța realizării. Suficient să reținem numele violonistului senior Gabriel Croitoru, precum și asocierea sa cu valoarea unei reprezentate a generației tinere, violonista Simina Croitoru, pentru a înțelege că erau șanse ca publicul să-și dorească recitalul lor din sala Ateneului Român.

În stagiunea precedentă, a Societății Române de Radio, un prim recital, intitulat „Duelul viorilor", convinsese melomanii că există o literatură atrăgătoare pentru muzica de solo sau de duo aparținătoare acestui instrument. Gabriel Croitoru fusese unul dintre interpreții invitați la această inedită competiție pe care, iată, a continuat-o, în nume propriu, împreună cu fiica sa, la finalul festivalului bucureştean de vară. Strategia alcătuirii programului s-a dezvăluit treptat. În prima parte au fost împărțite daruri, altfel spus „bijuterii muzicale celebre", purtând semnăturile lui Fritz Kreisler, violonist și compozitor foarte apreciat de Enescu, Jules Massenet, Edward Elgar și pitorescul Grigoraş Dinicu. Prezentate cu virtuozitate, eleganță și sentiment, piesele sunt menite întotdeauna a place ascultătorilor, ceea ce Gabriel și Simina Croitoru au reușit per ansamblu, împreună cu beneficiile însoțitoare, în aproape toate momentele, ale Clementinei Ciucu într-un design pianistic eficient.

A doua parte a recitalului s-a îndreptat către muzica de duo violonistic cu discursuri concertante solicitând abilitate, stil, preocupare de expresie și conținut. Passacaglia de Händel, **op.67 nr.2** de Spohr, **Capriciul nr.1** de Wieniawski, **Jota-Navarra** de Sarasate erau subiecte de performanță pentru cuplul instrumental. Succesul meritat de cei doi artiști – „seniorul și juniorul" – a justificat, firește, acordarea de bisuri, pregătite cu precugetare. Altfel cum să apreciem un al doilea **Capriciu** de Wieniawski și, mai cu seamă, gluma sonoră impecabil executată, în care Gabriel Croitoru a cântat **Zapateado** de Sarasate secondat de acompaniamentul prompt și nuanțat al... Siminei Croitoru?

Poate, după ce am parcurs, împreună cu acești minunați artiști, cele peste două ore de recital, eram suficient de mulțumiți pentru a acorda totuși concertului valoarea de concluzie pentru întregul festival. Nu se încheia astfel doar sezonul torid suportat de bucureșteni, ci și seria de miercuri muzicale la Ateneul Român, dăruite de Lanto Communication, în scopul de a ne face viața mai frumoasă.